

METTE WINCKELMANN

STOP

CALLING

ME

NAMES

27 APR – 1 JUL 2018

gl Holtegaard

METTE WINCKELMANN STOP CALLING ME NAMES

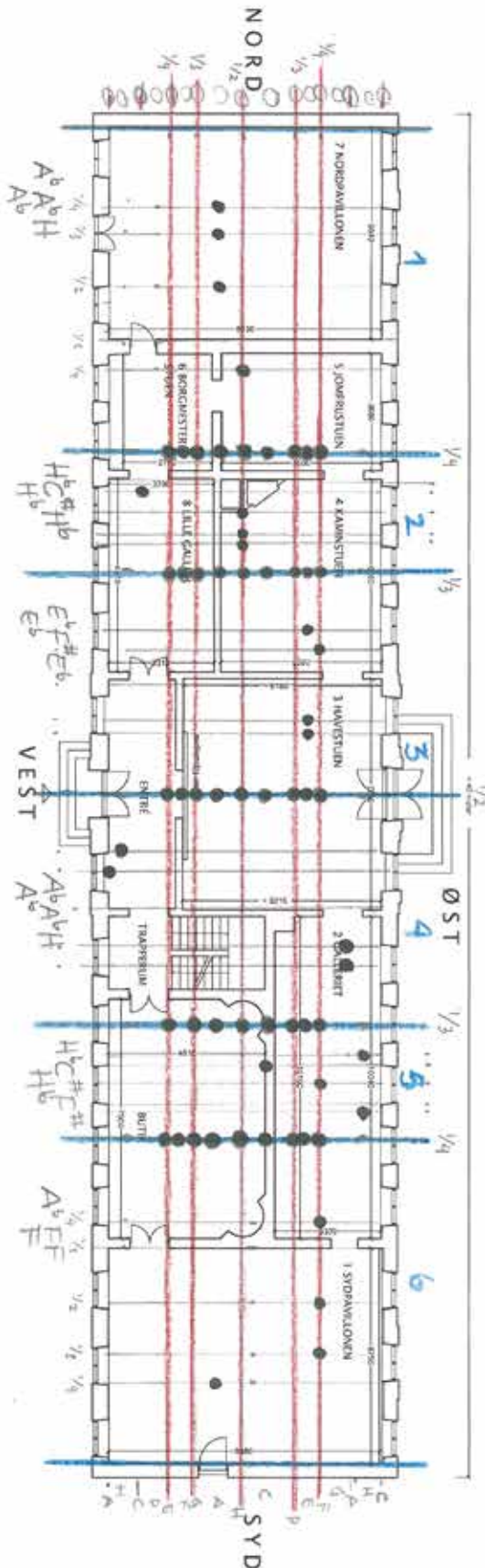
Mette Winckelmann (f. 1971) tager udgangspunkt i det konkret-abstrakte maleri. Hendes arbejde udfolder sig skulpturelt og rumligt, og er på den ene side stærkt visuelt appellerende, og på den anden side båret af *det konceptuelle* – altså bagvedliggende systemiske idéer og strukturer. Hun benytter ofte sanselige tekstiler, vi er vant til at være i berøring med i hverdagen. Samtidig bærer værker og installationer præg af et matematisk system, ligesom der er klare referencer til kunst- og kulturhistorien. Hun griber tilbage til alt fra 1900tallets abstrakte maleri til samtidig popmusik og visuel kultur. Former og farver, materialer, arbejdsmetoder og håndværk – samt ikke mindst fortællinger knyttet hertil – sammenstilles i Winckelmanns kunst og former sig til kommentarer rettet mod politik, samfund og menneskelige vilkår.

Foranderlighed og åbenhed er nøgleord for udstillingen *Stop Calling Me Names* på Gl. Holtegaard, hvor nye og gamle strukturer og systemer mødes og brydes. Det ses, når Winckelmann har lagt en særlig gitterstruktur, et såkaldt *grid*, oven på Lauritz de Thurahs senbarokke grundplan. Et grid hun også lader forvandle til et nodesystem, hvori værkkerne er placeret som akkorder. Winckelmann arbejder lag på lag med arkitekturen såvel som med de værkserier, hun bringer ind i huset. Her møder stoffer med industrielle, prædesignede mønstre Winckelmanns håndholdte motiver. Hendes arbejdsmetode peger tilbage på kunsthistoriens kendte eksempler på viderebearbejdning af allerede færdige værker; Asger Jorns *Den foruroligende ælling* (1959), hvor Jorn maler oven på et marskandiserbillede, og Robert Rauschenbergs *Erased de Kooning Drawings* (1951-53), hvor Rauschenberg visker Willem de Koonings tegninger ud.

At overlejre og udviske er også at skabe noget nyt. Det er en måde at skabe sit eget rum på og dermed frigøre sig fra historiske og etablerede strukturer. Samme opråb kommer til udtryk i Winckelmanns titel *Stop Calling Me Names*.

For Mette Winckelmann er det afgørende, at værket er åbent og uafsluttet i sin form og betydning. Selv siger hun: "Jeg har svært ved at hænge en udstilling op, der er statisk, og som postulerer at være noget endeligt og sublimt. Det er netop min pointe, at det er der ikke noget, der er. Mine værker er på en måde processen, og jeg vil helst holde dem dér, hvor de i princippet kunne fortsættes."

For at understrege dette har Mette Winckelmann valgt at skabe sin udstilling oven på sporene fra den tidligere udstilling, ligesom hun arbejder videre på de installerede værker i udstillingsperioden.

Kunstnerens arbejdstegning på Gl. Holtegaards grundplan. Her ses værkernes placering som akkorder i et nodesystem. Akkorderne afspilles i udstillingen.

MAYBE IT'S YOU

2018

Pigmentfarve på stof opspændt på blændrammer

Maybe it's you består af en række værker, hvor rektangler, cirkler og ovaler er trykt på stof af forskellig karakter. Formerne giver i samspil med værkernes format mindelser om barokkens portrætter, der ofte var indrammet i ovale guldrammer.

Sammenlagt med en anden serie i udstillingen *Emotions are my power* betragter kunstneren denne serie som en portrætserie. Til værkerne findes en pulje af individuelle titler, som alle er hentet fra kontaktannoncer på sociale medier. Gl. Holtegaards besøgende kan frit kombinere titlerne med værkerne. Titlerne findes på A4-ark i udstillingsrummet.

EMOTIONS ARE MY POWER

2018

Pigmentfarve på stout

Serien *Emotions are my power* består af en række stofstykker, der er klippet op og syet sammen igen på en måde, som minder om patchwork-arbejder. Herpå har Winckelmann trykt et blå farvefelt. Hvert enkelt stykke stof har i udgangspunktet samme format. Men grundet arbejdsprocessen har det ændret sig i det endelige værk.

I det farvede tryk ser man aftegninger af tråde, syninger og farverester vandre fra det ene værk til det andet, idet samme trykramme er anvendt til samtlige tryk uden at blive rensset.

ROMANCING THE STONE

2013-2016/2018

Akryl på tekstil og lærred med påtrykt pigmentfarve

Serien *Romancing the stone* tager afsæt i værker, som Winckelmann arbejdede på i 2013-2016. I 2018 trykker hun oven på de oprindelige værker og tilføjer blå rektangler og cirkler. Nogle er ændret i begrænset omfang, mens andre næsten dækkes af det nye farvelag.

Titlen *Romancing the stone* er også titlen på et reggaenummer af Eddie Grant fra 1980'erne, som handler om at være ugenældt forelsket. Udtrykket bruges desuden som et slangudtryk for masturbation.

COME CLOSER

2016

Pigmentfarve på stof opspændt på
blændrammer

Come closer består af rektangulære værker med rammetryk i skiftende forløb. Winckelmann anvender stoffer, som bruges i tøjbranchen. Blandt andet indgår blondestof, som kendes fra linge, og stout, som er et ubleget, rå bomuldsstof, der benyttes til at sy kollektionsprøver.

Ligesom traditionelt lærred er stoffet spændt ud på blændrammer. De tynde kvaliteter gør, at trykket også tydeligt ses på bagsiden.

DISTURBING BLUE

2018

Pigmentfarve på stof

På de meterlange stofbaner med prædesignede mønstre af fx græsplæne, blomster og hyrdescener har Mette Winckelmann påtrykt rektangler, cirkler og ovaler. Formerne fordeler sig systematisk over stofets format, og indrammer og udvisker skiftevis dets oprindelige motiv.

Winckelmann arbejder med blå nuancer, der ofte forbindes med symbolske betydninger som guddommelighed, renhed og kyskhed. Som seriens titel angiver, er farven blandet op med henholdsvis sort, hvid, guld og sølv, der forstyrrer dens rene udtryk.

INTERVIEW

Interview med billedkunstner Mette Winckelmann i forbindelse med arbejdet med udstillingen *Stop Calling Me Names*. Interviewet fandt sted på Statens Værksteder for Kunst i København, marts 2018.

Vil du introducere din overordnede udstillingsidé?

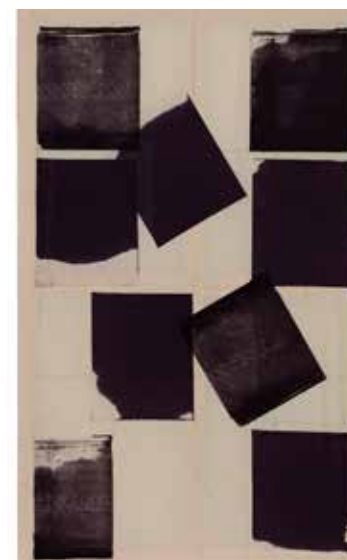
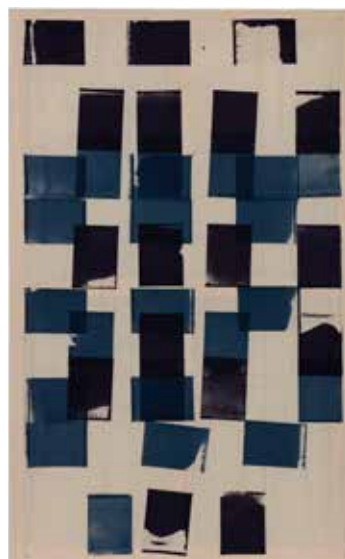
Jeg tager udgangspunkt i det almenmenneskelige vilkår om at skulle begå sig i en verden, som er defineret på forhånd og bærer på en historie. Man møder et samfund, nogle strukturer og normer. Er det muligt – midt i alt dét – at gøre sig gældende på sin egen måde? Eller at skubbe til de forhold? Det er det, jeg har arbejdet med på Gl. Holtegaard, som er bygget i en markant historisk stil og formet af stedets brug gennem tiden. Jeg forsøger med abstraktionen at skabe foranderlighed samt at se på muligheden for at bøje de vilkår, man står overfor. Eksempelvis har jeg arbejdet med tekstiltryk på industrielt produceret stof med blomstermotiver, indvævede mønstre eller på anden vis et særligt design. Her forstyrres stoffets oprindelige udseende med håndgjorte tryk og metoder.

Du lader væggene stå helt rå og umalede efter den forrige udstilling. Hvordan kan det være?

Jeg vil gerne gøre det tydeligt, at Gl. Holtegaard bærer flere historier med sig på én gang, og at det fortsat forandrer sig. Havde jeg fx malet væggene hvide, ville det give en illusion om et neutralt rum. Man ville genkende det som en klassisk type udstillingsrum, som de fleste er vant til at se og derfor ikke stiller spørgsmålstejn ved.

Gl. Holtegaard er opført i en nordisk senbarok stil præget af symmetri og klare linjer. Eksempelvis går der en tydelig akse midt gennem have, hus og gårdsplads. Hvordan oplever du stedet?

Når man går rundt i huset og haven, kan man ikke undgå at bemærke de træk. De påvirker én rent fysisk: fx måden man bevæger og orienterer sig på, og hvor langt man kan se i forskellige retninger. Jeg oplever stedet som veltilrettelagt og harmonisk. Netop struktur og linjer har for mig at se stor indvirkning på, om man kan finde ro, og på om de indtryk man får, kan give én overskud til at bevæge sig videre – til at udvikle sig. Selv arbejder jeg med nogle af de

samme ting; balance og forstyrrelser i den balance. Hvor langt kan man gå? Har man brug for forstyrrelser?

Du skitserer en ny struktur for husets grundplan og antyder nogle nye rum, som afviger fra dem, der findes allerede. Hvordan hænger det sammen?

Jeg tager udgangspunkt i en særlig gitterstruktur, et såkaldt grid, som ligger til grund for stort set alt mit arbejde. Når jeg giver mig i kast med en flade uanset hvilken slags, deler jeg den først op i halvdele, tredjedele og fjerdedele med linjer på hver led af formatet. Det giver en fornemmelse af format og skala og desuden nogle fikspunkter, jeg kan orientere mig efter. På Gl. Holtegaard bruger jeg både gridet i værkerne og som baggrund for, hvordan jeg går til det samlede udstillingsareal. Jeg lægger min grundstruktur oven på den, der findes i huset allerede, og skitserer derigennem nye rum.

Tegner du linjer op på gulvet?

Nej, gridet er kun synligt på min arbejdstegning. Men de fem linjer på tværs af grundplanens korte led – mellem have og gårdsplads – markerer jeg med en slags skitserede vægge bygget af metallægter, som dem man bruger til gipsvægge. Min opdeling af huset giver seks rum mod de oprindelige ni. De rum vælger jeg at se som takter – ligesom i et nodesystem. Og her installerer jeg så værkerne som akkorder.

Det er ikke første gang, at abstrakt maleri eller billedsprog sættes i forbindelse med et musikalsk univers. Piet Mondrian fx er kendt for nærmest at illustrere jazzmusik fra sin tid med "Broadway Boogie Woogie" fra 1942-43 som et kendt eksempel. Hvad er dine tanker om det greb?

Der er nogle oplagte forbindelser mellem brugen af farver og former og de systemer, der findes i musik. Musik er ofte bygget på repetition og lineære forløb, hvor forandringer giver variation. Gentagelserne i musikken giver en vis tryghed, mens variationer og afvigelser giver en dynamik, der stimulerer helheden. Det er træk, jeg selv arbejder med.

Hvis vi bliver ved dit syn på stedet, ser du så nogle forskelle mellem arkitekturen og dit værk?

Jeg ser en tendens i det barokke formsprog til, at tingene helst skal se godt ud på overfladen. Der trækker jeg i modsat retning: Jeg vil ikke skjule noget. I udstillingen installerer jeg eksempelvis mange af værkerne ude i rummet i stedet for på væggene, hvilket gør, at man kan gå omkring dem og selv bestemme måden, man vil opleve dem på. Der er ikke det klassiske hierarki mellem for- og bagside. Samtidig forsøger jeg at holde processen bag værkerne sporbar, så alt, hvad man ser, kan føres tilbage til processen. Man skal kunne følge den kropslige handling, der ligger bag det. På bagsiden af de billeder, jeg har trykt på bomuldsstoffet stout, kan man fx se de farvelag, der ligger nederst. Det er også en måde at opløse eller vende et hierarki på. Arkitekturen og haven har desuden et ret kontrolleret udtryk, mens jeg selv giver plads til forstyrrelser og tab af kontrol.

Et godt stykke af vejen er dine værker præget af struktur og systemer. Dit grid er et rent matematisk udgangspunkt. Og du arbejder gerne med systembestemte processer. Hvor kommer kontroltabet ind?

Det kommer med de uforudsete ting, der sker. Selvom jeg arbejder systematisk, giver det først virkelig mening, når der opstår fejl og spor af menneskelig handling, som ikke følger systemerne helt. Det kan være, at stoffet laver folder, som ses i trykket, eller trykrammen skulle lægges kontinuerligt i lige linje på stoffet – men forrykker sig, fordi det håndteres af menneskehånd. Det giver en ilttilførsel og en vekselvirkning, jeg sætter pris på. Jeg vil gerne pege på, at det skæve også har værdi.

Du har talt om at udfordre hierarkier. Gl. Holtegaard er anlagt med inspiration fra et af de største arkitektoniske barok-ikoner, Versailles-slottet i Paris, og skal markere et hierarki. Det ligger i stedets formsprog at bekræfte arkitekten og stedets første beboer, Lauritz de Thurahs pladsering på den sociale rangstige. Der stikker dit projekt i en anden retning?

Ja, mine værker skubber til hierarkier. Kunstneriske såvel som sociale og samfundsmæssige. Alene det at lægge én struktur oven på en anden og lade forskellige dagsordener mødes og brydes, ser jeg som et billede på, at privilegier og magtforhold kan flytte sig.

I denne udstilling har du valgt, at lade dine værker

forblive i proces. Du vil komme og arbejde videre på dem gennem udstillingsperioden?

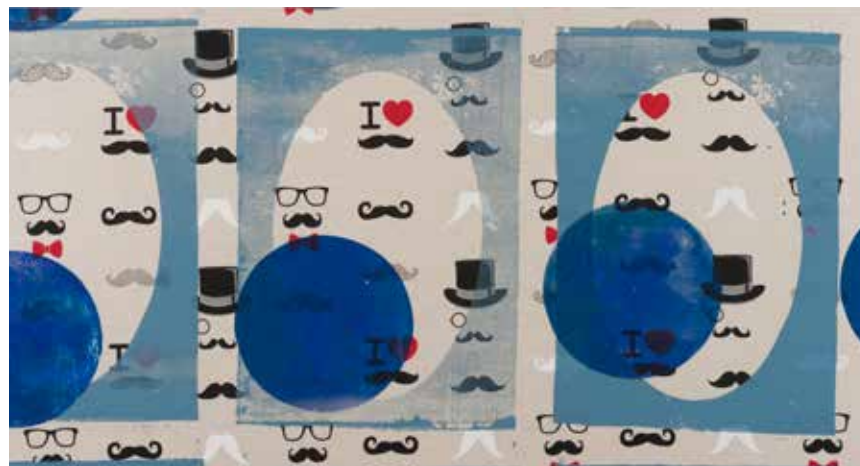
Flere af mine kolleger oplever, at deres værker falder på plads, når de kommer ud af atelieret og ind i et udstillingsrum. Men selv har jeg svært ved at hænge en udstilling op, der er statisk og som postulerer at være noget endeligt og sublimt. Det er netop min pointe, at det er der ikke noget, der er. Mine værker er på en måde processen, og jeg vil helst holde dem dér, hvor de i princippet kunne fortsættes. Det har jeg valgt at give plads til her.

Du trykker med forskellige former: rektangler, cirkler og ovaler. Hvordan er de former valgt ud?

Jeg lader processen, værktøjerne og materialet bestemme en del og trykker med trykrammernes format, som er et rektangel. Men med inspiration fra Gl. Holtegaards historiske udtryk har jeg også indført oval- og cirkelformer, der knytter an til henholdsvis barokken og renæssancen. Ovalen repræsenterer et opgør med den harmoniske cirkel, som kendes fra renæssancen. I mine værker skifter de plads i det visuelle hierarki afhængigt af, hvad processen bringer.

I nogle år har du arbejdet med en stærkt reduceret farveskala, bestående af sort, hvid og rød og hvad der kan blandes deraf. Det er historisk set nogle af de første farver, man har sprog for. Og det er også en skala, der blandt andet knytter an til revolution og aktivisme. Her har du imidlertid taget blå farver i brug – og også metalliske 'farver'?

Blå, guld og sølv forbindes med noget fornemt, hvilket jeg synes er interessant. Den blå farve har den historik, at det har været et dyrt pigment og en metafor for noget rent og sofistikeret. Det er en farve, kongerne har gået med, og den ligger på en vis måde øverst i hierarkiet. Jeg har imidlertid brugt den i mange varianter med udgangspunkt i to blå grundnuancer: cyan og ultramarin, som giver mulighed for yderligere variationer, idet jeg også har blandet op med sort, hvid, guld og sølv, så de får en ret stor spændvidde. Jeg vil gerne forstyrre den rene blå og sætte spørgsmålstejn ved dens ophøjede og fejlfrie image. Man kan sige, at jeg i denne udstilling arbejder meget med opbrud, opløsning, forstyrrelser og udviskning. Og når man visker noget ud, opstår der jo et alternativ. Det er den proces, der bliver tydelig.

TALK PROGRAM

IRIS MÜLLER-WESTERMANN OM
TEKSTIL I METTE WINCKELMANNS KUNST
Tirsdag, 8. maj kl. 17

Tekstiler og tekstilarbejde spiller en særlig rolle i Mette Winckelmanns praksis. Iris Müller-Westermann, direktør på Moderna Museet i Malmö, har fulgt Winckelmann i en årrække og sætter fokus på kunstnerens brug af tekstil i samspil med maleri.
Sprog: Engelsk

METTE WINCKELMANN I SAMTALE MED
MARIA KJÆR THEMSEN
Onsdag, 23. maj kl. 17

Oplev billedkunstner Mette Winckelmann og kunstkritiker Maria Kjær Thomsen tale om kunsthallens specifikke arkitektur, om musik, abstrakte systemer og frihedskamp.

KURATOR WALK & TALK
Onsdag, 27. juni kl. 17

Kom på en guidet tur rundt i udstillingen med Gl. Holtegaards kurator, Marie Oxholm Zigler, som blandt andet vil fortælle om processen bag udstillingen.

Tilmelding til alle Talks:
Tilmelding nødvendig på kunsthallens hjemmeside:
www.glholtegaard.dk eller på 4580 0878

Billet til Talks:
Voksen 95 kr. / Seniorer og studerende 85 kr. /
KLUBmedlem 30 kr.

ART & GARDEN WALKS

Offentlige omvisninger i udstillingen og barokhaven

Søndag, 29. april

Kl. 14: Art Walk i udstillingen
METTE WINCKELMANN: Stop Calling Me Names

Torsdag, 10. maj

Kl. 17.30: Art Walk i udstillingen
METTE WINCKELMANN: Stop Calling Me Names
Kl. 18.30: Garden Walk i barokhaven

Mandag, 21. maj

Kl. 14: Art Walk i udstillingen
METTE WINCKELMANN: Stop Calling Me Names
Kl. 15: Garden Walk i barokhaven

Søndag, 10. juni

Kl. 14: Art Walk i udstillingen
METTE WINCKELMANN: Stop Calling Me Names
Kl. 15: Garden Walk i barokhaven

Billet til alle Art Walks:
Alm. entré til kunsthallen / KLUBmedlem gratis

Billet til alle Garden Walks:
30 kr. / KLUBmedlem gratis

TAK

Gl. Holtegaard ønsker at sende en varm tak til de fonde, som har støttet udstillingen. Uden denne opbakning havde udstillingen ikke kunnet realiseres. Det gælder Knud Højgaards Fond, Oticon Fonden og Beckett-Fonden. Tak også til Statens Kunstfond for støtte til Gl. Holtegaards udstillingsprogram samt Mette Winckelmanns værkproduktion og til Statens Værksteder for Kunst for kunstnerens ophold på tekstilværkstedet.

Gl. Holtegaard vil desuden gerne takke billedkunstner Mette Winckelmann for indsigtfuldt og modigt at gå i dialog med den historiske arkitektur på Gl. Holtegaard.

Mette Winckelmann ønsker at takke Heidi Mortenson for lydværket i udstillingen. Desuden takkes Anni's, Natasja Jankowski, Signe Lubnov, Fanni Baudo og Margrethe Odgaard.

STATENS KUNSTFOND

Gl. Holtegaard
Attemosevej 170
2840 Holte

4580 0878
gl-holtegaard@rudersdal.dk
www.glholtegaard.dk

Entré
Voksen 65 kr.
Seniorer / studerende 55 kr.
Børn (u. 18 år) gratis
KLUBmedlem gratis

Åbningstider
Tirsdag-søndag kl. 12-17 / Torsdag kl. 12-20
Mandag lukket
Helligdage: Bededag /
1. og 2. pinsedag kl. 12-17
Kr. himmelfart kl. 12-20

← [Info om programmet](#)

glHoltegaard